

gennemføres i et saadan Omfang, at det betyder noget. I hele den Betragtning er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Dette ærede Medlems Udtalelser viste jo, at man meget vel kunde opstille en Beregning angaaende Lovforslagets finansielle Betydning og ogsaa en Beregning, som, forekom det mig, havde nogen Interesse. Det var en saadan, som jeg i forrige Møde lyste efter fra den højt-ærede Statsministers Side.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Trier, der sagde, at i samme Øjeblik, som Efterspørgselen efter fremmed Valuta blev mindre, faldt Priserne. Ja, det er netop et af de Argumenter, som vi har fremført til Fordel for vort Guldtoedforslag, og det glæder os meget at høre det gentaget her. — Jeg konstaterer saa, at det ærede Medlem Hr. Trier ogsaa har til Hensigt at ville bruge dette Lovforslag mod Valutadumping, og afventer med Interesse, hvad det ærede Medlem Hr. Rode har at sige om dette Spørgsmaal.

Hvad Udlandets Stilling angaar, har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard allerede været inde paa den. Derom sagde den højt-ærede Statsminister i sin Tale ved første Behandling, at det, som man har forsømt her i 4 Aar, medens andre gjorde det i vid Udstrækning, gøres fremdeles andre Steder. Nu har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard paavist, hvorledes man overalt er under Afvikling af disse Foranstaltninger, men saa vidt jeg hørte, berørte det ærede Medlem ikke de seneste Oplysninger, der er kommet til Udvalget, og som paa Grund af den store Iver, hvormed Udvalget har arbejdet, ikke naaede at komme frem, forinden Betænkningen var afgivet, nemlig Oplysningerne om Finland og Polen. Særlig Udviklingen i Finland er, som jeg allerede nævnte ved Lovforslagets første Behandling, meget karakteristisk, idet Finland har haft en Importregulering og har afviklet den og endnu i en Lov af 30. December 1921 havde en Bestemmelse, hvorefter Importforbud kunde gennemføres, men denne Bestemmelse gentog man ikke i Loven af 1923. Det er saaledes en overordentlig karakteristisk Udvikling, der har fundet Sted dér. For Polens Vedkommende er Forholdet det, at man dér endnu har en Importregulering, men det siges i Udenrigsministeriets Skrivelse, at der i lang Tid har været opretholdt et Indførselsreguleringsystem, der i Valutaforbedringens Interesse forbød Import af praktisk talt alle andre Varer end Raastoffer og enkelte Halvfa-

brikata, men dette System er nu i det væsentlige blevet afviklet. Dette er overmaade karakteristisk, og det stemmer jo, som jeg allerede sagde ved Lovforslagets første Behandling, med Udviklingen i Tyskland, hvor man ogsaa er ved at gaa fra Importreguleringsssystemet over til Toldvejen. Men dette, at man i Udvalget end ikke har afventet disse sidste Oplysninger, er saa overmaade karakteristisk fra Fler-tallets Side. Man ønsker overhovedet ikke at drage sig Erfaringerne fra Udlandet til Nytte, det kommer en ikke ved. Man har nu en Gang den Opfattelse, at Importregulering er det rette, og hvad der saa derom siges fra Erhvervenes Side, der jo har udtalt sig ret klart og tydeligt, og hvad Erfaringerne i Udlandet siger, har ingen Vægt. Man ved, hvad der er det rigtige, og man lader sig ikke rokke fra denne Overbevisning.

Det ærede Medlem Hr. Trier sagde ved Lovforslagets første Behandling, at det, Valget havde vist, var, at Vælgerne ønskede effektive Midler, som ikke betales af „disse Grupper“ — „disse Grupper“ var de brede Befolkningslag. Dette Lovforslag skal formentlig ses som et Forsøg paa at løse Valutaspørgsmaalet paa en Maade, som ikke betales af „disse Grupper“, og jeg tror, at det er overordentlig heldigt, at Vælgerne bliver stillet Ansigt til Ansigt med den Løsning, der nu er kommet ud af dette, en Løsning, som er saare lidet værd, saaledes som jeg allerede fremhævede det ved Lovforslagets anden Behandling. Man er endt i et Lovforslag, som gaar imod de Udtalelser, der foreligger fra de officielle Erhvervsorganisationer, i et Lovforslag, som lægger den afgørende Myndighed i Hænderne paa et Rigsdagsudvalg, i hvilket Forslagets Modstandere er Flertal, i et Lovforslag, om hvis nærmere Formaal de to Partier, der gennemfører det, er ganske uenige. At dette Lovforslag skulde bringe en lykkelig Løsning af det overmaade vigtige og overmaade vanskelige Spørgsmaal, som det sigter mod, har vi for vort Vedkommende ingen Tro til. Jeg skal derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme mod dette Lovforslag.

Rode: Den Tale, vi for nylig hørte af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard paa Venstres Vegne, afslørede tilstrækkelig tydeligt for alle den Bitterhed og Skuffelse, som har været overdækket i de foregaaende Dage med Smil og Munterhed. Den, der talte, var en Politiker, hvis Opgave det